

“... QUI VE A LA FESTA I NO SAP BALLAR OCUPA EL POSTO I ALTRO NO FA...”

Quantes voltes mos és captat, al temps dels balls de bastó, al “Cavallino Bianco” al Teatre o altres locals tant en voga després de la guerra, de cert no avui, i havem assistit a escenes de tants que anaven en aquestos locals i no ballaven mai, prenent a voltes lo posto de qui al contrari sabiva ballar.

Aqueix naturalment és l’ocasió concreta que i la circumstància de la naixita de aquesta manera de diure.

Com sempre, com en mil altres situacions o circumstàncies, siguin locucions o com en aqueix cas proverbis, s’és anada perdent a poc a poc la situació concreta i l’origen de la frase per la qual veniva dit, en aqueix cas qui va en un local de ball i no balla mai, però s’és mantegut lo significat, i sobretot l’aplicació i la transposició moral o de

ensenyament a altres situacions similars.

Així el proverbi i la manera de diure la podem transferir en altra situació o altre local que no sigui la sala de ball, però lo significat no canvia.

Sense entrar en particulars i per no la fer massa llonga, és suficient pensar a quants ocupen posto, encàrrecs sense ningun dret ni mèrits, i encara més poc sense les capacitats tècniques, intel·lectuals o capacitats personals, o com diem amb una frase feta o proverbi, “sense que sigui empleo d’ell. De aquestes situacions no és lo cas de arribar a massa terminacions o de fer exemples, perquè de exemples ne coneixem tots i fins massa, i quasi tots havem vivit situacions poc agradables sinó penoses, quan mos trobats a que fer amb gent que ocupa llocs on

seria necessari “ballar” mentre al contrari no ballen ni deixen “ballar”.

Vito Loy